Corbi
tradiție și actualitate

■ Anul I ■ Nr. 8
■ Noiembrie 2011

50.000 de salcâmi vor fi plantaţi în Vatra Satului

pag. 2

Cetăţenii din Corbi trebuie să ştie că nu mai au voie acum să-şi ducă vitele pe islazul din zona Vatra Satului (La Chilii). Până când nu se încheie întreaga acţiune de plantare a puieţilor de salcâm şi până când situaţia nu revine la normal din punctul de vedere al alunecărilor de teren, în acea zonă este interzis păşunatul.

Persoanele care nu vor respecta recomandările autorităţilor locale pot primi amenzi usturătoare. Consiliul local are stabilite amenzi, iar Primăria nu va ezita să le pună aplicare. Mai mult decât atât, în afară de amenzile Consiliului, există şi amenzi din partea Ocolului Silvic.

Mihai Ungurenuş
Primarul comunei Corbi

Mai puține dosare pentru ajutorul de încălzire

S-a înmulțit numărul accidentelor rutiere

Iluminatul stradal va funcţiona toată noaptea

pag. 2

Abandonul școlar - pericol ce poate fi evitat

Pocnitorile și petardele au fost interzise prin lege

pag. 3

La Corbi, sistemul de învățământ beneficiază de profesori buni și de elevi buni

pag. 4

Spritualitate

Cum parcurgem Postul Crăciunului

Amintiri din postul de altădată

pag. 7

50.000 de salcâmi vor fi plantaţi în Vatra Satului

În luna noiembrie, la Corbi a început acţiunea de plantare a numai puţin de 50.000 de puieţi de salcâm. Această acţiune se desfăşoară cu sprijinul Direcţiei Agricole Argeş.

"Plantarea salcâmilor se va face pe o suprafaţă de 13 ha în zona Vatra Satului (La Chilii). Aici se urmăreşte stabilizarea terenului, deoarece în fiecare an avem probleme din caza alunecărilor de teren. Primul pas a fost acela de a se realiza canale colectoare pentru apele pluviale. În al doilea rând, vor fi montate garduri de protecţie, iar apoi urmează acţiunea de plantare a salcâmilor. Cetăţenii din Corbi trebuie să ştie că nu mai au voie acum să-şi ducă vitele pe acel islaz. Până când nu se încheie întreaga acţiune şi până când situaţia nu revine la normal din punctul de vedere al alunecărilor de teren, în acea zonă este interzis păşunatul", a declarat primarul Mihai Ungurenuş. Întărind ideea edilului şef din Corbi, adăugăm că persoanele care nu vor respecta recomandările autorităţilor locale pot primi amenzi usturătoare. Consiliul local are stabilite amenzi, iar Primăria nu va ezita să le pună aplicare. Mai mult decât atât, în afară de amenzile Consiliului, există şi amenzi din partea Ocolului Silvic.

Mai puține dosare pentru ajutorul de încălzire

Numărul dosarelor depuse pentru ajutorul de încâlzire s-a redus la jumătate față de anul 2010. Astfel, după cum susțin autoritățile, în acest moment au fost înregistrate aproximativ 700 de cereri, față de 1400 înregistrate anul trecut. "Explicaţia este una singură. Actualul Guvern a modificat criteriile de acordare a acestui tip de ajutor, deși din punctul meu de vedere, noua legislație îi dezavantajează pe oameni. Am constat că ajutorul de încălzire este dat doar pentru capul de familie dar nu se ține cont că în această familie poate trăiesc și copiii cu familii non întemeiate. În acest caz asistăm la o discriminare și, din păcate, noi cei din administrație nu avem cum să-i ajutăm pe oameni", spune primarul comunei Corbi

S-a înmulțit numărul accidentelor rutiere

Reprezentanții administrațieie locale aduc în discuție o problemă legată taficul rutier. În utlima perioadă s-a constatat o creștere a numărului de accidente rutiere din păcate soldate și cu pierderi de vieți omenești. "Conducătorii auto nu respectă regimul de viteză impus în localitate, se angajează în depășiri neregulamentare sau pur și simplu nu au experiență la volan. Acestea sunt câteva din cauzele producerii accidentelor. De vină sunt și pietonii, mai ales persoanele vârstnice, care traversează strada prin locuri nepermise. O altă problemă este cea legată de transportul de mare tonaj. Comuna este traversată zilnic de camionae de mare tonaj care transportă lemne, șoferii merg cu viteză și în foarte multe cazuri am constatat că încărcătura nu este asigurată corespunzător. Pe această cale, atrag atenția oamenilor legii care ar trebui să intensifice controalele în trafic, în vederea prevenirii accidentelor", a mai spus primarul Mihai Ungurenuș.

Iluminatul stradal va funcţiona toată noaptea

Începând cu 1 noiembrie, iluminatul stradal funcţionează pe toată durata nopţii, adică între orele 18.00-06.00, după cum susţine primarul Mihai Ungurenuş. "În continuare ne-am propus modernizarea sistemului. Vom înlocui lămpile nefuncţionale şi, după caz, vor fi montate lămpi noi, cu consum redus de energie. Acţiunea este amplă şi va continua şi în 2012.", a mai spus primarul Ungurenuş.

Abandonul școlar - pericol ce poate fi evitat

La doar 14 o copilă a preferat să intre în concubinaj cu un bărbat mult mai mare decât ea. La doar 14 ani a preferat să abandoneze școala și să meargă la muncă (la negru), împreună cu acel bărbat. Acest caz este dramatic și suntem convinși că în situația minorei O.I.C se află multe alte fete. Din fericire, Administrația locală din Corbi, prin reprezentanta Serviciului de Asistență, Cecilia Stănescu și a primarului Mihai Ungurenuș au reușit să pună capăt acestui caz înfiorător. “Minora în cauză părăsise casa părintească, abandonase școala și trăia în casa concubinului. Am purtat discuții cu mama ei și din fericire, până la urmă, copilul a înțeles gravitatea faptelor și a revenit la viața de dinaninte. S-a întors și acasă și la școală. I-am explicat că la 14 ani, să trăiască în concubinaj îi afectează sănătatea trupului. O eventuală sarcină i-ar fi creat mari probleme. De asemenea, i-am explicat că în viață va avea nevoie de învățătură. Mă bucur că atât familia cât și copila au înțeles și au ales calea cea bună”, a declarat primarul Mihai Ungurenuș.

PRIMAR
Mihai Ungurenuş

ASISTENT-SOCIAL
Cecilia Stăncescu

Pocnitorile și petardele au fost interzise prin lege

Închisoare de la 3 luni la un an este pedeapsa prevăzută de noua legislație pentru utilizarea și comercializarea pocnitorilor, a petardelor sau a rachetelor. Pocnitorile și petardele au fost practic scoase în afara legii în țara noastră. Vânzarea, deținerea și utilizarea oricărui fel de petardă sau pocnitoare, indiferent de cantitatea de amestec pirotehnic conținută, reprezintă acum o infracțiune. Importatorii de petarde, pocnitori și artificii au fost și ei informați oficial de faptul că legea prevede pedepse cu închisoarea atât pentru comercializarea către persoane fizice, cât și pentru utilizarea fără autorizație a acestui gen de produse. Nici copiii nu vor fi lăsați să-și facă de cap: părinții vor răspunde contravențional dacă odraslele lor dau cu petarde, amenda fiind cuprinsă între 2.000 si 5.000 de lei.

În ciuda legislației este puțin probabil ca Sărbătorile de iarnă să fie liniștite. În momentul de față, persoanele fizice mai pot utiliza în mod legal doar steluțe, lumânări scânteietoare, jerbe cu scântei, minisori, inele de foc și sateliți, al căror conținut de amestecuri pirotehnice nu depășește 3 grame. În schimb, petardele și pocnitorile sunt interzise, chiar dacă nu conțin mai mult de 3 grame de amestec.

"Vreau să avem parte de sărbători liniștite. Cu petardele și pocnitorile nu este de joacă. Cetățenii, mai ales cei tineri, trebuie să știe că au murit oameni în urma jocului cu pocnitori și petarde. Noi nu vrem să dăm amenzi, nici Poliția nu vrea și de aceea îi rog pe cetățeni să cumpere doar produse autorizate", a declarat primarul Mihai Ungurenuș.

Copiii trebuie să crească lângă părinți

Plecarea unuia sau a ambilor părinţi la muncă, în străinătate, reprezintă un eveniment important asupra dezvoltării personalităţii copilului. Absenţa unuia sau a ambiilor părinţi poate fi asociată cu o serie de probleme sau cu neasigurarea unor nevoi ale copilului: (**neglijarea alimentară** - absenţa mai multor categorii de alimente esențiale creşterii, mese neregulate; **neglijarea vestimentară** - haine nepotrivite pentru anotimp, haine mici sau mari, haine murdare; **neglijarea igienei** - lipsa igienei corporale, mirosuri respingătoare, paraziţi; **neglizarea medicală**- omiterea vaccinărilor şi a vizitelor de control, etc). Recomandarea ar fi ca ambii părinți să nu plece în același timp la muncă în străinătate.

Eforturile ar trebui să fie îndreptate spre evitarea despărţirii, chiar dacă uneori aceasta este necesară. În caz contrar vor apărea multe compromisuri şi tulburări afective. Intervine şi lipsa ataşamentului care nu poate fi compensată în nici un alt fel. Lipsa de afectivitate este de cele mai multe ori autocompensată prin cheltuieli nejustificate şi prin imaginea afişată, însă banii nu pot compensa lipsa părinţilor şi rolul lor în dezvoltarea copilului şi în viaţa de zi cu zi. Absenţa părinţilor sau doar a unuia dintre părinţi, poate conduce şi la probleme şcolare, copilul nu se mai concentrează, se închide în el sau devine neliniştit, uneori abandonează şcoala, nu are nimeni puterea să-l controleze. Copilul suferă de lipsa disciplinei, de lipsa limitării.

Părinţii plecaţi se comportă în mai multe feluri: sună des, vin acasă la câteva luni şi îi vizitează sau nu, trimit bani.

Copiii lasăţi nesupravegheaţi perioade îndelungate de timp înfruntă o serie de riscuri: **preluarea responsabilităţilor de adult -** gătitul, menajul, spălatul hainelor, etc.; **independenţa în luarea deciziilor,** etc.

Una dintre problemele esenţiale cu care se confruntă cel mai des copiii ai caror părinţi sunt plecaţi la muncă în străinatate o reprezintă rămânerea acestora fără îngrijirea părintească sau fără o persoană responsabilă cu supravegherea, creşterea şi îngrijirea copiilor sau cu putere de reprezentare legală a acestuia. Există însă şi cazuri fericite în care bunicii, mătuşile sau alte rude reprezintă persoane resursă şi de sprijin pentru copii încă dinaintea plecării ambilor părinţi în străinătate. Pentru unii copii lăsaţi în grija rudelor apropiate cu care copiii au avut ocazia să dezvolte legături de ataşament încă dinaintea plecării părinţilor, nevoia de afecţiune a copiilor este în parte acoperită de îngrijirea şi afecţiunea oferită de aceste rude.

Considerăm că în aceste situaţii prioritatea o reprezintă rezolvarea problemei responsabilităţii privind supravegherea, creșterea, îngrijirea şi reprezentarea copilului, inclusiv prin luarea unei măsuri de protecţie specială, respectiv plasamentul în familie lărgită, măsură aplicabilă atunci când, după acordarea serviciilor prevăzute în planul de servicii, se constată că menţinerea copilului alături de părinţii săi nu este posibilă.

Un raport statistic efectuat în zona noastră cu privire la copii cu părinţi plecaţi la muncă în străinătate arată că numărul acestora este din ce în ce mai mare, dar copiii rămaşi în ţară cu persoanele apropiate sunt monitorizaţi şi supravegheaţi atât de cadrele didactice cât şi de serviciul de asistenţă socială pentru o viaţă normală.

Atenţie părinţi ,,Cea mai mare bogăţie din această lume sunt copiii, mai mare decât toţi bani din lume şi toată puterea de pe pământ’’.

Asistent-social Cecilia Stăncescu

La Corbi, sistemul de învățământ beneficiază de profesori buni și de elevi buni

■ Interviu cu doamna Ligia Popescu-Buceloiu

În comuna Corbi funcționează 3 școli, dintre care două cu clasele I-VIII și 5 grădinițe. Numărul total de elevi este de 300, iar la grădiniță găsim un număr de 115 ghiocei. Educația, învățătura și caracterul acestor vlăstare sunt șlefuite de 7 educatori, 9 învățători și 18 profesori. Peste toți și peste toate, există doamna director Ligia Popescu Buceloiu, care ne va vorbi în continuare despre învățământul din comuna Corbi.

Notele elevilor sunt peste media județului

- Doamnă director, spuneți-ne care este nivelul de învățământ din școlile comunei Corbi.

- Nivelul nu este de nota 10. Este așezat undeva între notele 7-8 și de aceea trebuie să spun că există loc de mai bine. Pentru acest lucru este nevoie și de profesuri buni și de elevi dornici să învețe. Fără aceste două componente nu putem obține rezultate bune. Consider că, la ora actuală, sistemul de învățământ beneficiază de profesori buni și de elevi buni dar este evident că trebuie să muncim mai mult.

- Trag chiulul elevii din Corbi?

- Să știți că nu avem absențe nemotivate. La nivelul lunii octombrie s-au înregistrat 400 de absențe. Însă 250 dintre acestea le avem pe numele unui singur copil. Este vorba de fetița care abandonase școala. În rest, toate absențele sunt motivate. În mediul rural nu o să găsiți foarte mulți chiulangii pentru că aici se cunoaște om cu om, copil cu copil și părinte cu părinte. Întotdeauna, educația primită din familie este mai dură. La țară fie se înregistrează abandonuri școlare, în special din cauza lipsei de bani a părinților sau din cauza caracterului copilul, fie toți copiii urmează măcar opt clase.

- Vă confruntați cu cazuri de violență juvenilă?

- Violența juvenilă este redusă. Eu nu spun că nu există cazuri în care copiii se mai și bat dar aceste cazuri sunt rare și nu sunt grave. Aici, un rol important îl au profesorii care discută în permanență cu părinții. Și noi întotdeauna vom pună accent pe prevenție. De asemenea, cadrele didactice sunt foarte atente în ceea ce privește starea de sănătate a elevilor.

- La capitolul dotări cum sunt grădinițele și școlile?

- Tehnic vorbind, școlile instituțiile de învățământ, indiferent de forma lor sunt bine dotate. Aici se văd contribuția, sprijinul și atenția venite din partea administrațieie locale, a Primăriei și a Consiliului. Avem săli de sport foarte bine dotate, la fel sunt și laboratoarele iar acum se lucrează intens la amenajarea de spații de joacă. Poate că ar trebui totuși o mai mare atenție asupra materialelor de igienizare. Sunt materiale consumabile pe care trebuie să le avem în permanență.

- Care este relația dintre Școală și Primărie?

- Pentru mine relația este abia la început deoarece am ajuns de curând în această funcție. Cu alte cuvinte relația este în formare. Dar am observat că întotdeauna a existat o colaborare între cele două instituții. Evident că îmi doresc în continuare acest lucru. Eu îmi doresc o relație de colaborare. Și cred că așa va fi în continuare.

Școala Stănești

BIBLIONET - UN VIS DEVENIT REALITATE

Programul BIBLIONET asigură accesul la informație prin introducerea tehnologiei moderne în bibliotecile publice, pornind de la faptul că 64% dintre români nu au folosit niciodată internetul. Prin intrarea în acest program bibliotecile au devenit spaţii primitoare, unde oamenii se pot întâlni, informa şi contribui la viața comunității.

BIBLIONET este un parteneriat între IREX, MINISTERUL CULTURII ŞI PATRIMONIULUI NAŢIONAL, FUNDAȚIA EOS, ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A BIBLIOTECARILOR ŞI BIBLIOTECILOR PUBLICE din România.

Programul biblionet - ,,Lumea în biblioteca mea“ - este finanțat de FUNDAȚIA BILL ŞI MELINDA GATES pentru următorii 5 ani şi are ca scop dezvoltarea unui sistem modern de biblioteci publice în România. Utilitatea acestui program este facilitarea accesului la informație a tuturor categoriilor sociale.

Bibliotecile sunt o resursă importantă pentru orice comunitate. Ele „împrumută” cărți, furnizează acces liber la calculatoare, îi ajută pe oameni să ajungă la informația de care au nevoie. Bibliotecile pot fi gazda întâlnirilor comunității, pot contribui la conservarea istoriei locale, pot organiza expoziții, programe de pregătire şi lista poate continua. Așadar, pentru multe dintre inițiativele locale, bilioteca poate fi partenerul perfect.

Bibliotecar Maria BADEA

SUNT UN FLUTURE…

Sunt un fluture venit din amintire,
Un fluture firav şi colorat
Şi am venit copile, să-ţi dau ceva –
Puterea de a mai spera.
Tu eşti mare, eu sunt mic,
Eu sunt blând, tu eşti calic.
Când dimineaţa vine,
Tu fugi şi-alergi ca să mă prinzi pe mine,
Iar acum că tu m-ai prins
Eu stau aici şi aştept în pumnul tău
Ca tu să-mi dai ceva ce eu aş vrea -
Libertatea de a mai spera….

GHINIȚĂ IRINA – CRISTINA,
Şcoala Corbi, clasa a VII-a

TOAMNA

Natura plânge…
O lacrimă a cerului o frunză muribundă
Se desprinde şi cade în legănări suave.
Pe-o pală de vânt se alintă
Nu-i pasă că moare.
Şi cade, până-n ultimul moment dansează,
Apoi se-aşază,
Se aşterne şi nu încetează să spere,
Îmbrăţişează pământul cu galbenu-i trup din soare.

Se întunecă şi plouă,
Adoarme…
Visează şi uită c-o doare.

Un vânt rece o atinge,
O poartă în neştire,
Călătoreşte pe meleaguri depărtate
Sfârşită de durere, poposeşte pe-o bancă
Şi ochii-i se-nchid.
Căldura muribundă o arde, o frige,
Trăieşte emoţia ultimei clipe.

O fiinţă se apropie
Cu pasul domol,
Văzând frunza, inima i se întristează,
O ridică şi-o strânge puternic în palme.
Ruptă din suflare, stoarsă de viaţă,
Frunza pică-n nesfârşita uitare.

STĂNCIULESCU RALUCA-IOANA
Şcoala Corbi, clasa a VIII-a

O viață închinată culturii

Dumitru I. Sturzeanu sau Mitică așa cum este cunoscut în tot satul, a fost profesor de Educație Fizică și Sport în comuna sa natală. Pe lângă această profesie, timp de 13 ani a făcut parte din echipa de conducere a localității Corbi. Astăzi ne vorbește despre vremurile de odinioară, când conducea destinele Căminului Cultural și, din întâmplare a ajuns și instructor al ansamblului Ciobănașul. Anii au trecut, experiența a venit de la sine iar rezultatele nu au întârziat să apară.

- Domnule Sturzeanu cum se face că ați avut atâtea funcții în același timp?

- Soarta sau destinul, cum vreți să-i spuneți a fost cea care a influențat acest lucru. Eu mi-am dorit să îmbrățișez meseria de profesor. Mi-am îndeplinit visul, dar în același timp simțeam că pot să fac și altceva. Astfel, în 1976 am ajuns în Primăria Corbi, fiind secretar cu propaganda. Am rămas în această funcție până la căderea lui Ceușescu, în 1989, când a revenit la catedră.

- Primeați indemnizație pentru fiecare funcție sau ocupație în parte?

- Da de unde! Nu primeam bani în plus și să vă spun de ce. legea ne obliga pe toți secretarii să ocupă și funcție de director adjunt al căminului însă nu primeam indemnizație. Astfel a trebuit s-o fac și pe asta.

- Și instructor al ansamblului cum ați ajuns?

- Pur și simplu din întâmplare. În 1984, ansamblul a rămas fără instructor. Eu fiind director al căminului cultural eram obligat să găsesc un înlocuitor. Azi nu am găsit, mâine nu am găsit și tot așa până când mi-am "băi Mitică de ce n-ai fi tu și instructor!" Și uite așa m-am pus cu burta pe carte, cum se spune, și am învățat tainele acestei meserii. Nu cunoșteam o iotă de muzică. Nicio clipă nu regret acei ani.

- Cum erau acei ani?

- Foarte frumoși. În primul rând nu exista atâta răutate. În al doilea rând, oamenii se distrau alfel, într-un stil mult mai frumos, zic eu.

Ansamblul *Ciobănașul*, grupul vocal de fete și grupul de fluierași. În mijloc se află îndrăgita interpretă de muzică populară Lucreția Ciobanu.

- Bănuiesc că vă aduceți aminte cu nostalgie de acei ani...?

- Sigur că da. Îmi amintesc cu plăcere toate deplasările în țară cu formațiile pe care le conduceam. Au fost anii tinerești, ani extraordinari pentru mine. Îmi aduc aminte câte eforturi făceam ca să găsim un mijloc de transport pentru a ne putea deplasa în orașe la concursuri și spectacole. Și era atât de frumos pentru că ne luam familiile cu noi. Fiecare plăteam bani din buzunar ca să mergem cu două sau trei autobuze. Mai mult decât atât, am legat prietenii care și acum durează, prietenii cu oameni și familii din alte colțuri ale țării. Aproape că ajunseserăm să nu mai plătim nici cazare atunci cînd plecam la vreun concurs pentru că legasem prietenii cu artiștii din orașul respectiv și dormeam la ei. La fel și ei, dormeau la noi cînd ajungeau în comuna noastră. În plus au fost fete de la noi din sat care s-au măritat prin alte părți, și toate astea pentru că au avut posibilitatea să cunoască țara. Sunt multe de povestit, dar spațiul acestei foi de ziar nu ne permite.

- Am înțeles că ați ați participat în nenumărate rânduri la Festivalul Național "Cântarea României". Care ediție v-a rămas cea mai dragă?

- Nu pot să fac o diferență. Toate au avut specificul lor. Dacă mă puneți să vorbesc despre fiecare în parte, mi-ar fi foarte greu. Dar să zicem că una dintre cele mai dragi care ies în evidență este ediția din 1989, când cu fetele și băieții noștri au luat locul I pe țară. Se întâmpla la Vâlcea. Un alt moment drag este acela când după ce ne-am întors de la Vâlcea am prezentat un moment artistic la Casa Sindicatelor din Pitești. Sala era arhiplină iar noi am fost senzaționali. Era 14 decembrie 1989 și participam la Gala Laureaților.

- Dacă ați putea da timpul înapoi ați face altceva?

- Nu. Categoric nu. Au fost momente unice, momente pe care le-aș retrăi oricând.

- Se spune că un profesor bun de Educație Fizică și Sport trebuie să fii practicat un sport înaninte de a preda. Dvs ați făcut vreun sport?

- Bineînțeles. Eram student la Timișoara și jucam fotbal la Divizia C. Jucam de plăcere, dar, în același timp mai câștigam și ceva bănuți. Am aflat că dvs sunteți fiul marelui fotbalist Zoli Crișan de la Universitatea Craiova. L-am apreciat foarte tare pe tătăl dvs. Era o plăcere să-l vezi pe teren. De asemenea, am avut onoarea să joc de mai multe ori împotriva lui Gicu Dobrin, în meciuri amicale. Împotriva lui Bebe Barbu, căpitanul Naționalei. Ei jucau la Dinamo Pitești. Eu am rămas doar la nivelul Diviziei C.

14 martie 1989. Ansamblu *Ciobănaşul*, doar băieţii, la Costeşti Argeş, înaintea etapei judeţene, a VII-a, Cântarea României.

Erată

Dintr-o regretabilă eroare, în numărul 6 al ziarului "Corbi tradiție și actualitate", în materialul intitulat "Plecăciune", autorul a omis să menționeze numele dlui Dumitru I. Sturzeanu ca fiind unul dintre directorii Căminului Cultural din Corbi și totodată, instructorul ansamblului "Ciobănașul"

Satul Stăneşti în timpul Primului Război Mondial

La 14 august 1916 România intră în Primul Război Mondial (care începuse încă din 1914), ca urmare a rivalităţilor economice şi politice dintre marile puteri ale lumii.

România se alătura puterilor Antantei, urmărind realizarea Statului Naţional Român. Cea mai mare parte a rezerviştilor din Stăneşti au luptat în acest război fiind mobilizaţi în Regimentul 30 Dorobanţi şi 70 Infanterie, ultimul înfiinţat în anul 1914. După o scurtă înaintare a armatelor române peste Carpaţi, ca urmare a evenimentelor din sudul Dobrogei, a avut loc retragerea pe linia Carpaţilor şi rezistenţa îndârjită din trecătorile munţilor. Inamicul atacă din nordul judeţului Muscel cu divizia 76 prusiană, a 12-a bavareză şi brigada a VIII-a alpină austriacă, cu scopul de a-şi deschide drum pe Valea Dâmboviţei spre Târgovişte şi pe Valea Argeşului spre Câmpulung şi Piteşti. După ce se ocupă Branul şi Moeciul, se atacă poziţiile deţinute pe înălţimile Şiria, Giuvala şi Fundăţica, atacul fiind respins; se recurge la mişcarea de învăluire. Brigada a VIII-a alpină cu tuburi de munte, trase de catâri, călăuzindu-se după hărţile spionului Phifer, stabilit în Rucăr-Dragoslavele, ca vânător, înainte de război, înaintează peste munţi, pe poteci şi apare în spatele poziţiilor armatelor române. Acest fapt a înlesnit ocuparea Rucărului şi retragerea pe poziţiile Pravăţ-Mateiaş, la nord de Câmpulung, unde trupelor române le vine în sprijin, la 4 octombrie, Divizia 12 Infanterie din Dobrogea, din care făcea parte şi Regimentul 70 Infanterie, alcătuit din musceleni, aduşi în această zonă să-şi apere satele şi familiile lor. La 13 octombrie şi în zilele următoare ostaşii Regimentului 70 Infanterie, alături de cei din alte unităţi, au luptat cu înverşunare la Pravăţ-Mateiaş unde au căzut mulţi ostaşi din ambele tabere. La 30 octombrie, inamicul atacă violent în direcţia Lereşti, Albeşti, Cândeşti şi în direcţia Stoeneşti, dar este respins. O lună şi jumătate inamicul n-a reuşit să spargă frontul şi să pătrundă în Câmpulung, căci muscelenii au luptat cu eroism ca să-şi apere vetrele lor. S-a remarcat Batalionul I comandat de maiorul Grigore Grecescu decorat cu Ordinul Mihai Viteazul. Faptele de eroism ale muscelenilor l-au inspirit pe poetul I. U. Soric, profesor la Câmpulung, care le dedică versurile din poezia “Doina Munţilor”:

“Nu ştiu doamne ce să fie, sus la munte-i vijelie
Geme codru de furtună, peste culmi norii s-adună.
Da nu-s nori pribegi din zări ci-s duşmani din patru ţări.
De pe Pravăţ, din Posade, vestejită frunza cade
Nu de ploi şi vânturi grele ci de vuiet de ghiulele.
Căci cu furia pierzării bat duşmanii-n poarta ţării.”

După alte lupte grele, cele două divizii româneşti din zona de nord a Câmpulungului se retrag la 16 noiembrie 1916 spre Târgovişte deoarece dinspre sud-vest înainta armata duşmană ce pătrunsese pe văile Jiului şi Oltului şi ocupaseră oraşele Piteşti şi Curtea de Argeş. Au fost zile de mare îngrijorare pentru locuitorii satului Stăneşti. Bubuitul tunurilor care bombardau Câmpulungul se auzea şi aici.

De panică, la vestea apropierii armatei duşmane, parte din locuitori părăseau satul. La jumătatea lunii noiembrie 1916, îşi fac apariţia în satul Stăneşti coloane de ostaşi din armata germană şi austro-ungară, venind pe la Cărbune dinspre Muşăteşti. Un mic detaşament din armata română în retragere, cantonat peste noapte în Pârâieşti, era gata sa fie surprins de duşmani. Ostaşii din armata inamică ocupă satele Stăneşti şi Pârâieşti, se cantonează în gospodăriile locuitorilor, unii fugiţi spre Moldova, alţii retraşi în pădure la punctul numit Biserica lui Enache. În sat, au rămas femeile, bătrânii şi copii. Au pătruns în gospodăriile oamenilor. Cu sprijinul autorităţii comunale impusă de inamic scoteau zilnic de la locuitorii satului tot felul de produse: vite, lapte, unt, ouă, păsări şi tot ce era de trebuinţă armatei de ocupaţie.

Anii Primului Război Mondial au adus grele suferinţe: concentrări, rechiziţii pentru război şi pentru armata de ocupaţie, scumpiri, lipsă de alimente şi haine. Pielea porcului argăsită în mod primitiv era folosită pentru opinci, unii locuitori şi-au făcut chiar opinci de fier. Ocupaţia germană a cauzat şcolii primare din Stăneşti mari pagube materiale. Au fost distruse biblioteca cu peste 1000 de volume cărţi, hărţi, tablouri didactice, obiecte de muzeu, mobilier, etc.

Armata română se reface pe frontul din Moldova şi dă în vara anului 1917 bătălii strălucite la Oituz, Mărăşti şi Mărăşeşti. Ostaşii Regimentului 70 Infaterie Muscel luptă la Momâia, Sovega, Richitaşul, etc. Satele Stăneşti şi Pârâieşti şi-au adus contribuţia de sânge la luptele pentru crearea Statului Naţional Unitar Român. Placa de bronz de pe faţa căminului cultural arată că un număr de 54 eroi au murit pentru patrie în acest război, purtând grade de la soldat până la locotenent colonel. Iată numai câţiva: Marian N. Gheorghe- loc.col., Mărtoiu Gh. Ion-loc., Stan T. Stan-serg., Dermelici N. Ion - serg., Costache Gh. Nicolae-caporal, Ţântatu V. Pantelimon - caporal, Zamfirescu I. Ion - caporal, Dinu I. Ion- soldat, Enache Il. Ilie- soldat.

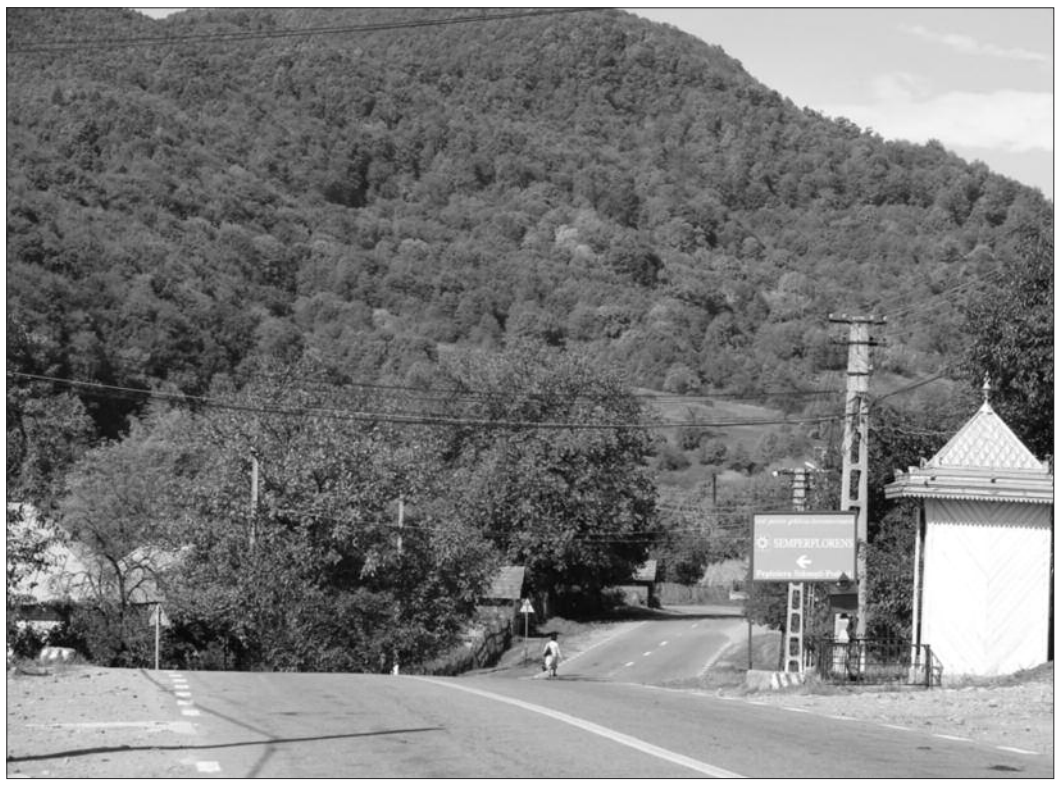

Locotenent colonelul Gheorghe Marian este fiul lui Niţă Nicolae Marian din Stăneşti, descendent din Marian sin Toader, unul din ctitorii bisericii Stăneşti.

Locotenent reservist Mărtoiu Gh. Ion este fiu al satului, frate cu Giucă Mărtoiu, cu preotul Mărtoiu din Domneşti, cu doctorul chirurg Victor Mărtoiu, şi cu Petre Mărtoiu, tatăl preotului Georgel Mărtoiu din Poduri. A absolvit şcoala normală la Câmpulung Muscel în 1912 şi era învăţător în comuna Corbi. A cules cântece populare din Corbi, le-a pus pe note, le-a publicat în revista “Muscelul nostru” sub conducerea revizorului şcolar Rădulescu Codin.

În 1917, în marea încleştare de la Mărăşti, locotenentul Mărtoiu Gh. Ion –Nica- aşa i se spunea în familie, comandant al companiei a II-a a Regimentului 28 Infanterie, cade sfărâmat de un obuz duşman în ziua de 17 august.

Printre invalizii războiului s-a aflat şi învăţătorul Constantin Crinu care a fost grav rănit, în prima parte a luptelor, la 26 septembrie 1916. După bătălie, a fost avansat la gradul de căpitan.

Pentru fapte deosebite de arme, sergentul Moisel S. Toader, soţul lui ţaţa Floarea din Pârâieşti, a primit medalia “Bărbăţie şi Credinţă cu spade” clasa a II-a împreună cu soldatul Lupu I. Victor din Poduri.

Amintesc în rândurile de mai jos un amănunt simplu, izvor de înţelepciune şi învăţătură, petrecut atunci când clopotele bisericilor, în sunete lugubre, anunţau concentrarea forţelor române pentru declanşarea marii bătălii. Era într-o duminică. Trei tineri din Stăneşti, candidaţi siguri la sacrificiul total, adică la moarte, păşesc peste pragul Bisericii Stăneşti. Popa Ghică îşi făcea datoria. Slujba se sfârşeşte, oamenii vin, pe rând, la mir. Ei pupă icoana. Popa îi unge. Cei trei aşteaptă ca la armată.

- Voi nu vă miruiţi? Hai, că trebuie să sucesc cheia, spune sfinţia sa, grăbit. Merg la un maslu la Corbşori.

Cel mai înalt din “Sfânta Treime”, îi depăşea pe ceilalţi cu un cot, umil, cu privirea în jos, îndrăzneşte:

- Părinte, noi mâine plecăm la regiment, la oraş şi d-acia la război, cine ştie pe unde, roagă-te pentru noi, părinte, că şi noi ne rugăm tot pentru noi, ca să ne ocrotească bombardeaua, să nu ne cânte turturica pe la ureche, să scăpăm de frig, de foame, de ciumă, de holeră, să scăpăm ţara de friţi, să ne întoarcem sănătoşi de pe front cât mai repede, să vă găsim cu barba ca pana corbului…

… Intră popa în altar să ia ce-i trebuie. Iese şi-i aşează în faţa uşilor împărăteşti.

- În genunchi, taică, în genunchi!

Cei trei, cu ăl mai lung la mijloc, pun genunchii pe lespede. În faţa lor, preasfântul, face acelaşi lucru, după care, se avântă printre paginile a trei cărţi, roagă Sfânta Treime să înregistreze ruga celor trei şi s-o rezolve favorabil, mai apoi, îndreaptă privirea spre Fecioara Maria din icoană cu aceeaşi cerere, nu-i uită pe sfinţii Gheorghe, Ilie, Dumitru, Nicolae, pe toţi Arhanghelii din cer, ca să se pogoare cu harul lor asupra lui Ion, Gheorghe, Gheorghe, să-i ferească de gloanţe, de boli, de foame, de sete, de ispite, de toate relele din lume, să vină acasă, întregi la trup şi la minte, să poarte în braţele lor stindardul biruinţei.

Se ridică preasfântul, cere acelaşi lucru tinerilor, le intinde crucea s-o sărute, ei se închină cu evlavie, ating cu vârful buzelor metalul sfânt, apoi mica şi curata cruciuliţă, muiată în mirul din candelă este pusă de preot la locul cuvenit.

Înduioşat, preotul încheie:

- Să vă apere Dumnezeu de gloanţe şi de rele, după război, toţi să ne întâlnim aici.

Cu ochii în lacrimi, viitorii ostaşi sărută mâna tremurândă a preotului, îi mulţumesc pentru slujbă şi, ca la şcoală, rostesc:

- Viaţă lungă, părinte, cu de toate, iar când ne vom înapoia, aici, în poiana din faţa bisericii,

“Să întindem hora mare
Pe Glia dintre hotare
C-acum e moşia noastră
De la Tisa pân' la mare
Şi la Dunărea Albastră”.

Luptând în retragere au ajuns în Moldova, dar nu toţi la un loc. Unităţile române au fost instruite de specialişti francezi şi dotate cu armament rusesc. În vara lui 1917, cei trei se bat în locuri diferite. Armele automate şi tifosul muşcă din trupul armatei române.

Din tranşeul unde este adăpostit, aşa cum le-a fost înţelegerea, fiecare adună un pumn de pământ, îl înnoadă într-un petec de ştergar şi-l adăpostesc în fundul raniţei de care nu se despart. Să ducă “Glia României”, în satul lor, la Stăneşti.

E pace. Tunurile au tăcut. Liniştea cuprinde toată ţara. Poporul răsuflă uşurat. Veteranii se întorc la vatră. Răniţii îşi poartă osânda cu greutate. Văduvele îşi plâng soţii dispăruţi în toiul luptelor, iar orfanii bat mătănii rugând pe Dumnezeu ca să lea dea tatăl înapoi.

Într-o duminică de la sfârşitul lunii decembrie 1918, trei bărbaţi, unul cu un cot mai săltat decât ceilalţi, cu chipul oacheş, nebărbieriţi de cine ştie când, cu părul pe cap netuns şi năclăit, cu haine verzi şi raniţa agăţată la spate, cu boneta în stânga, cu faţa încremenită şi bucuria ferecată în inimi, deschid uşa bisericii şi păşesc, ca o adiere îmbucurătoare, spre altar, de unde popa Ghică vorbea enoriaşilor despre linişte şi pace. Deodată graiul i se opreşte. Priveşte spre ei. Credincioşii întorc capul. Îi recunosc. Le fac loc. Ajunşi în faţa celui acoperit cu odăjdiile bisericeşti, rostesc:

- Sărut mâna, părinte!

Pun raniţele pe lespezi în faţa uşilor împărăteşti. Le desfac baierele. Din măruntaiele amestecate, scot un ghem, o minge neagră şi-i desfac marginile. Din fiecare apare cate un bulz de pământ.

O tăcere de mormânt stăpaneşte interiorul bisericii.

Saltă bulzul între palmele bătătorite cel mai înalt:

- V-am adus o bucată din România Mare tocmai de la Oituz. Eu sunt Gheorghe. Mă ştie părtintele.

- V-am adus o bucată din România Mare tocmai de la Mărăşeşti. Eu sunt Gheorghe. Mă ştie părtintele.

- V-am adus o bucată din România Mare tocmai de la Mărăşeşti. Eu sunt Ion. Mă ştie părtintele.

- Da, zice preotul. Vă ştiu. Faptele voastre ne-au adus aici, acum, Ţara toată, Ţara noastră, de la Tisa pân' la mare şi la Dunărea albastră. O cruce adresată celui de sus pentru izbânda lor, pentru izbânda României. Cine sunteţi voi?

- Am luptat la Oituz. Sunt Gheorghe Prăjină, adică Giucă Mărtoiu.

- Am luptat la Mărăşeşti. Sunt Ghică a lui Din sau al Stanchii, adică Gheorghe D. Ungurenuş.

- Am luptat la Mărăşeşti. Sunt Ion Barosu adică Ion Vitan din Poduri.

Apoi, toţi trei:

- Mulţumim părintelui, mulţumim Domnului! Credinţa e puternică. Nu poate fi învinsă!

După mărturisirea preotului Petre Crinu

G.U. și M.U

Sfântul Ierarh Nicolae mare făcător de minuni

Acest slăvit sfânt, prăznuit în toată lumea, a fost singurul fiu al unor oameni de neam bun şi bogaţi, pe numele lor Teofan şi Nona ce locuiau în Patara Lichiei. Sfântul a deprins vieţuirea duhovnicească de la unchiul său Nicolae, ce era episcop al Patarelor şi a fost tuns monah în mânăstirea Noului Sion întemeiată de unchiul său. După moartea părinţilor şi-a împărţit toată averea la săraci, neţinând nimic pentru sine. Ajungând preot în Patara, el s-a făcut vestit pentru milostivirea sa, apoi a fost ales Arhiepiscop al Mirelor Lichiei, fiind foarte înţelept şi neânfricat. A fost întemniţat pentru credinţa sa, în vremea persecutorilor Diocleţian şi Maximian. A participat la întâiul Sinod Ecumenic de la Niceea, din anul 325, fiind apreciat de ceilalţi episcopi. În două rânduri a izbăvit de la moarte trei oameni ce fuseseră osândiţi pe nedrept. Milostiv, cinstit şi iubitor de dreptate, el umbla printre oameni ca un înger al lui Dumnezeu. Oamenii l-au socotit sfânt încă din timpul vieţii sale. Sfântul Nicolae s-a săvîrşit cu pace în ziua de 6 decembrie a anului 343. Din anul 1087, luna mai în 9 zile, moaştele Sfântului Nicolae se află la Bari, în sudul Italiei, luate din Mira, ca să nu cadă în mâinile musulmanilor.

Sfânta Filofteea ocrotitoarea Argeșului

S-a născut în cetatea Târnovo, din părinţi creştini cu credinţă, bulgari de neam, plugari cu meşteşugul şi simpli cu cunoştinţa. De la mama ei a învăţat să preţuiască fecioria şi milostenia. Pe când Filoteea era mică, maica ei a murit. Tatăl s-a recăsătorit, iar mama vitregă nu a fost încântată de faptele de milostenie ale Filoteei. Astfel, tatăl a fost stârnit împotriva fiicei sale căutând prilej pentru a-i pedepsi îndrăzneala de a face milostenie săracilor. Nefericitul prilej s-a ivit într-o zi, când tatăl se afla la câmp. Filoteea a fost trimisă de mama vitregă cu mâncare la tatăl ei. Pe drum, ca de obicei, Filoteea a fost întâmpinată de săraci, cărora le-a împărţit din merindele pregătite pentru tatăl ei. Acesta, care pândea de departe, a aruncat cu barda plugărească ce o purta la brâu şi şi-a lovit copila în picior. Sângerând abundent, copila şi-a dat sufetul în mâinile lui Dumnezeu. Trupul ei, care iradia miros de mir precum şi o lumină divină, semn al sfinţeniei ei, nu a putut fi ridicat din acel loc decât la promisiunea celor din jur în frunte cu episcopul locului că vor aşeza moaştele ei la Biserica Domnească din Curtea de Argeş. Voievodul român Radu Vodă, cel poreclit Negru (de care şi Biserica Domnească de la Argeş a fost zidită) s-a bucurat mult că sfânta doreşte să-i fie aduse moaştele la Argeş şi adunând popor mult şi clerul argeşean, i-a ieşit în întâmpinare dând slavă lui Dumnezeu.

După ridicarea, în anul 1517, a mânăstirii Curtea de Argeş, de către binecredinciosul Voievod Neagoe Basarab, cinstitele moaşte ale Sfintei Filoteea au fost aşezate în mânăstire, tămăduind felurite boli. Pomenirea Sfintei Muceniţe Filoteea se face în fiecare an la data de 7 decembrie.

preot Dumitru Victor STURZEANU

Cum parcurgem Postul Crăciunului

În fiecare an, postul Crăciunului începe la 15 noiembrie şi ţine până la 24 decembrie, inclusiv, când este Ajunul Crăciunului. Acest post aminteşte de postul pe care l-a ţinut Moise pe Muntele Sinai, ca o pregătire pentru primirea din partea lui Dumnezeu a Tablelor Legii. Noi creştinii ne pregătim să-l primim pe Însuşi Fiul lui Dumnezeu Care se naşte din Fecioara Maria.

Postul Crăciunului este asemănător cu Postul Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel. Astfel, după cum observăm şi în calendarul de perete, sâmbăta şi duminica până la data de 20 decembrie se poate consuma peşte. De asemenea, dacă în zilele de luni, marţi şi joi ale acestui post cade o sărbătoare a unui sfânt mai important, atunci se poate consuma peşte. În toate zilele afară de miercuri şi vineri se poate consuma vin şi untdelemn. Dacă în zilele de miercuri şi vineri cade o sărbătoare a unui sfânt mai important cu priveghere, cum ar fi Sfântul Nicolae, sau Sfântul Spiridon, sau o sărbătoare care este hramul bisericiii de care aparţinem, în aceste zile putem consuma peşte, untdelemn şi vin. La acestea se adaugă sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului, care întotdeauna este cu dezlegare de peşte, untdelemn şi vin, fiiind praznic împărătesc.

Derogări pentru copiii mici şi oamenii bolnavi:

În anul 1956, Sfântul Sinod al Bisericiii Ortodoxe Române a luat câteva măsuri de îndulcire a postului. Copiii până în 7 ani sunt scutiţi de obligaţia postului, cei de vârste între 7 şi 12 ani, ca şi credincioşii maturi bolnavi, pot să postească numai prima şi ultima săptămână din cele 40 de zile cât durează postul. Şi mai există o derogare pentru copiii suferinzi peste 7 ani şi bolnavi, care pot consuma peşte, icre, ouă, lapte şi brânză. Dacă sunt unii mai râvnitori şi vor să postească, o pot face numai dacă postul acesta nu agravează boala. În nici un caz nu se va consuma carne.

Acest post trupesc (de mâncare şi băutură) trebuie însoţit şi de postul sufletesc. La aceasta ne îndeamnă Sfântul Ioan Gură de Aur în cuvântul său despre folosul postului:

,,Dar şi când postim, nu ajunge să ne abţinem de la diferite mâncăruri, ci trebuie să postim şi sufleteşte. Există primejdia ca ţinând posturile rânduite de Biserică să nu avem nici un folos. Din ce cauză? Pentru că ne ţinem departe de mâncăruri, dar nu ne ţinem departe de păcat; nu mâncăm carne, dar mâncăm sufletele celor săraci; nu ne îmbătăm de vin, dar ne îmbătăm cu pofte trupeşti; petrecem ziua în post, dar ne uităm la lucruri ruşinoase. În felul acesta, pierdem folosul postului. De aceea, postul de mâncare trebuie însoţit de îndepărtarea de orice păcat, de rugăciune şi de luptă duhovnicească. Numai astfel vei aduce jertfă bineplăcută Domnului şi vei avea mult folos.”

Amintiri din postul de altădată

■ Dialog între preotul Sturzeanu Dumitru-Victor şi Savu Eugenia, corbeancă de 76 de ani, pe tema postului

Pr. Victor: *Tanti Gena, vă rog să ne povestiţi, în câteva cuvinte, cum se pregăteau oamenii, în vremea tinereţii dumneavoastră, pentru marile sărbători ale Crăciunului şi ale Paştelui?*

Savu Eugenia: *Pe vremea când eu aveam 30-40 de ani, oamenii se pregăteau pentru marile sărbători, postind. Prima şi ultima săptămână din post lumea postea aspru, fără ulei şi vin. Tineretul nu mergea în post la bal sau la alte distracţii şi încercam cu toţii să ne abţinem de la vorbărie multă, de la certuri, invidie, pârâ sau alte păcate.*

Pr. Victor: *Ştiu din auzite că oamenii îşi pregăteau vasele şi tacâmurile foarte riguros pentru perioada de post, puteţi să ne spuneţi ceva în acest sens?*

Savu Eugenia: Îmi amintesc foarte bine că femeile, în prima zi de post, dimineaţa, spălau vasele şi lingurile cu leşie făcută din cenuşă fiartă în apă, pentru a îndepărta orice urmă sau gust de grăsime.

Pr. Victor: *Ce mâncăruri de post se găteau pe vremea aceea?*

Savu Eugenia: Atunci nu găseai la magazin atâtea produse de post, ca acum şi nici nu avea lumea bani. Mâncam fasole, varză, cartofi... cu mămăligă, pentru că nu era pâine, păstăi de fasole opărite vara şi uscate, prune coapte la slaniţă şi alte legume şi zarzavaturi. Bulion nu se făcea. Roşiile pentru gătit erau înfăşurate în frunză de vie şi puse cu sare în oale de pământ, fără să fie fierte. Sarmalele de post erau făcute cu păsat din boabe de porumb zdrobite, pentru că nu exista orez, ori nu-şi permitea lumea să cumpere.

Pr. Victor: *Tanti Gena, vă rog să ne lămuriţi dacă posteau copiii, tinerii, bătrânii, ciobanii care erau plecaţi la oi.....*

Savu Eugenia: Copiii mici posteau prima şi ultima săptămână din post. În rest mâncau de dulce. Copiii mai măricei mâncau de post 40 de zile. Fetele, mai ales, ţineau mereu posturile întregi şi nu mergeau la distracţii. Bătrânii ţineau cu sfinţenie posturile, chiar dacă erau bolnavi. Rar care nu postea. Iar ciobanii, foarte mulţi, posteau chiar dacă erau plecaţi de acasă. Mâncau ce puteau ei..., de post.

Pr. Victor: *Ce ştiţi de pomana porcului făcută în zi de post?*

Savu Eugenia: Aşa ceva nu era la corbenii credincioşi. Tăiam porcul înainte de post, chiar şi în post dar nu mâncam carne. Carne mâncam la Crăciun.

Pr. Victor: *Ce îndemn legat de post, puteţi adresa oamenilor care citesc ziarul comunei noastre?*

Savu Eugenia: Eu îi îndemn pe oameni să postească, şi să fie mai buni. Să se spovedească în perioada postului şi să se împărtăşească. Acum se găteşte de post mai uşor. Găsim în magazine de toate, nu e ca pe vremea de demult. Să ne străduim, că se poate, dacă avem voinţă.

Pr. Victor: *Vă mulţumesc, tanti Gena şi dorim tuturor un post uşor în continuare. Doamne ajută!*

Consiliul local ia cuvântul

Culoarea politică nu-și are locul în administrație

Interviu cu dl. consilier Gheorghe Comănescu

Invitatul din această lună este dl. Gheorghe Comănescu, aflat în slujba administrației locale de 7 ani, din partea PSD. S-a născut pe 30 decembrie 1944, în satul Stănești, comuna Corbi. Este căsătorit şi are un copil. După absolvirea Şcolii Tehnice Silvice Brăneşti, şi-a desfăşurat activitatea ca tehnician silvic fiind șef de district la Ocolul Silvic Domneşti în perioada (1970-2008). Actualmente este pensionar .

- Domnule Comănescu ce v-a determinat să candidați pentru funcția de consilier local și cu ce gânduri ați pătruns în Consiliu?

- Întotdeauna mi-a plăcut să lucrez cu oamenii, pentru oameni. De aceea am vrut să devin consilier, în speranța că voi face ceva util pentru comunitate. Am intrat în Consiliul local Corbi cu gândul şi ambiţia unui om călit de greutăţile munţilor Râului Doamnei unde am depus toată forţa şi priceperea în dezvoltarea, ocrotirea şi conservarea fondului forestier. Activitatea mea în Consiliul Local este aceea de a rezolva cât mai multe, atât din problemele oamenilor din satul Poduri, pe care îl reprezint cât şi al tuturor cetăţenilor Comunei Corbi-analizând cu atenţie toate proiectele şi deciziile ce se iau în Consiliul Local.

- Legat de activitatea dvs., în ce proiecte v-ați implicat în toți acești ani?

- Ca realizări, mi-am adus contribuţia la amplasarea podului peste Râul Doamnei, podul ce leagă satul Poduri de Domneşti; întreţinerea permanentă a drumurilor; amenajarea unei fântâni publice, iluminatul stradal cât şi informarea cu tot ce este nou a concetăţenilor mei.

- Care este opinia dvs., în ceea ce privește activitatea în ansamblul a Consiliului?

- Consiliul local al comunei Corbi se compune din 13 reprezentanţi cu funcţii şi culori politice diferite, dar toţi avem același gând de a face cât mai mult pentru comuna Corbi. Niciodată nu putem spune că am făcut totul sau prea mult, fiindcă permanent suntem condiţionaţi de bani. Bani care, desigur, ar trebui mai mulţi. Nu ştiu de ce nu se dau bani pentru investiţiile începute sau, dacă de vină este criza, să nu se mai înceapă în altă parte investiții noi.

- Veți candida din nou pentru funcția de consilier?

- Dacă voi fi mandatat de concetaţenii mei, voi încerca cu siguranţă să nu-i dezamăgesc, aducând atât lucruri noi cât şi menţinând ce avem.

Începe festivalul concurs Florile Dalbe

În data de 3 decembrie începe festivalul anual “Florile Dalbe”. În fazele zonale ale concursului vor intra formațiile artistice de pe Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, Valea Bratiei. În cazul Văii Doameni, comuna gazdă va fi Corbi.

Spectacolele vor avea loc în sala căminului cultural din satul Stănești. Din partea comunei Corbi vor participa grupuri arististice formate din elevi. Faza finală se va desfășura în data de 15 decembrie la Curtea de Argeș. Trebuie amintit că, în repetate rânduri, formațiile din Corbi au obținut locul întâi în faza finală. În cadrul acestui festival, formațiile participante prezintă muzică, dansuri, obiceirui și tradiții legate de sărbătorile de iarnă. Baftă tuturor!

Fotbal

Locul VI în clasament la jumătatea campionatului

Fotbalul la sate a intrat vacanță. La jumătatea lunii noiembrie s-a desfășurat ultima etapă a turului de campionat, etapă favorabilă pentru echipa nostră locală A.S. Sporting Stănești Corbi care a învins-o pe Voința Valea Iașului cu scorul de 4-0. După 15 etape disputate până acum, Sporting Stănești Corbi se odihnește în vacanța de iarnă de pe locul VI al clasamentului. Statistica arată astfel: 8 victorii, 1 egal și 5 înfrângeri cu un total de 25 de puncte. Cea mai categorică victorie obținută în acest sezon a fost în etapa a IX, 5-0 cu A.S. Retevoiești. La polul opus, cea mai usturătoare înfrîngere a fost înregistrată chiar în prima etapă, 8-2 în deplasarea de la A.S. Direct Pitești. "Există o explicație logică pentru această înfrângere. Era prima etapă, abia am reușit să adun 11 băieți și să-i bag în teren. Cu alte cuvinte echipa nu se închegase, băieții nu se știau foarte bine între ei. În al doilea rând, pentru noi a fost uncoșmar să jucăm pe terenul sintetic din comuna Bradu, Nu eram obișnuiți cu această suprafață de joc, iar jucătorii s-au sufocat. Din păcate, seria rezultatelor slabe a mai continuat câteva etape. Două sau trei săptămâni la rând ne am aflat în subsolul clasamentului. Apoi, încet, încet au apărut și rezultatele. și după cum se poate observa, am obținut unele victorii cu scoruri categorice: 5-0 cu Retevoiești, 5-1 cu Șoimii Tigveni, 5-1 cu Mușătești, 5-2 cu Dinamo Budeasa. Eu consider că mai mult nu se putea în acest tur de campionat. Clasamentul refelectă exact valoarea fiecărei echipe. Sper ca din februarie, când se reia campionatul echipa să îporneasca bine, deși meciurile dificile sunt în primele etape", a declarat Costin Comănescu, președintele Asociației Sportive Sporting Stănești Corbi. În continuare prezentăm lotul echipe de fotbal: Casian Bășoiu, Viorel Dobrinoiu, Alin Dogaru, Bogdan Graor, Gabriel Iftimie, Mihai Iftimie, Adrian Ioana, Ion Moisel, Adrian Nacea, Nicolae Nacea, Iulian Netcu, Horia Pleșiță, Adrian Safta, Petruț Soroaia, Marian Stănescu, Robert Toma, George Tudoraș și Mihai Vălimăreanu.

REDACŢIA

1. ADMINISTRAŢIE:
Moisescu Mihail
Groşanu Elena
Anghel Viorel
Georgescu Ion
Popescu Lică
Ciobanu Lori

2. ÎNVĂŢĂMÂNT:
Ungurenuş Maria
Miu Maria
Moisescu Codruţa
Rotaru Cristina
Ghiniţă Carmen
Stânciulescu Carmen
Anghel Simona

3. CULTURĂ:
Ilinescu Ion
Sturzeanu Daniela
Badea Maria
Rotaru Claudia

4. RELIGIE:
Sturzeanu Dumitru

5. SOCIAL:
Stăncescu Cecilia

6. AGRICULTURĂ:
Săvescu Viorica
Moroi Eugenia

7. SPORT:
Comănescu Costin

8. GRAFICĂ:
Moisescu Daniel

FONDATORI:
Mihai Ungurenuş
Primarul Comunei Corbi,
Consiliul Local Corbi